

PENELOPI VORD
VAJ KILAND

*Sestra
najboljeg
prijatelja*

Preveo
Saša Novaković

 Laguna

Naslov originala

Penelope Ward, Vi Keeland

THE RULES OF DATING MY BEST FRIEND'S SISTER

Copyright © 2023. THE RULES OF DATING MY BEST
FRIEND'S SISTER by Vi Keeland & Penelope Ward

Translation copyright © 2025 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Sestra
najboljeg
prijatelja*

Poglavlje 1

Holden

Šta je sad ovo?

Uzeo sam pismo koje su mi roditelji poslali poštom i pogledao još jednom manji koverat koji sam pronašao unutra. Veći je definitivno adresirala moja majka. Rukopis na drugom ličio je na moj u neurednijem izdanju. Nisam pisao sebi, a ni mojima u Filadelfiju. I zašto bi pismo za mene neko poslao na kuću mojih roditelja i onda stavio moje ime na povratnu adresu?

Onda mi je sinulo.

Ja sam poslao to pismo pre mnogo godina.

U drugom razredu srednje škole nastavnik iz engleskog gospodin Vulf, naterao je sve učenike da napišu pismo u budućnost svom tridesetogodišnjem sebi o onome što nam je tada bilo važno. Predali smo mu pisma, sve sa markom, obećao je da će ih poslati kad napunimo trideset godina. Naravno, tada sam živio sa roditeljima, zato sam stavio njihovu adresu.

Apsolutno se ne sećam šta sam napisao, ali svakako me je zanimalo da to otkrijem. Petnaestogodišnji ja nije bio pristojan ni lepo vaspitan. Otvorio sam pismo i uzeo presavijeni list starog papira.

Daso,

Za slučaj da si zaboravio – jer kad budeš primio ovo pismo bićeš antika – gospodin Vulf nas je naterao da napišemo pismo. O onome što nam je važno, pošto misli da će nam se prioriteti promeniti kad budemo imali trideset godina. Ovo je možda jedini domaći zadatak koji mi se dopao ove godine, uglavnom jer mogu da se bavim sobom, a ja sam fenomenalan. Dakle, evo kako stoje stvari...

Šta je danas važno Holdenu Katalanu? E, pa na to pitanje je lako odgovoriti. Oralni seks. Divno otkriće, jebote. Upoznala me je s njim Lori Reksler pre mesec dana i otada manje-više mislim samo na to. Lori ide u treći razred i kaže da je i njoj to bio prvi put. Mislim da laže pošto se nije zagrcnula. Oralni seks je čudesan. Zato i postoji toliko imena za to – felacio, dudlanje, pušenje, sisanje, gutanje, glancanje patke, sviranje flaute... Obrati pažnju da, recimo, za školski domaći zadatak nema sinonima. Zašto? Zato što su domaći zadaci bezvezni i dosadni a oralni seks je super.

Usputna napomena – gospodine Vulf rekli ste da nećete otvarati pisma. No, za slučaj da to uradite, nadam se da imate prilike da se počastite s mnogo oralnog seksa. Posebno sa gospođicom Damarko iz kabineta s druge strane hodnika. Pošto je opasno zgodna a izgleda kao da je baš dobra u OS. Kladim se da čak i guta. Lori Reksler to ne praktikuje... zasad. Ali radimo na tome. Ako budemo morali da napišemo još neko pismo javiću vam šta se dešava po tom pitanju.

Bilo kako bilo... vratimo se meni i onome što je važno ovih dana... Bubnjevi stoje rame uz rame sa oralnim seksom. Ne bih mogao da živim bez muzike. I naravno, bez sabraće – Kolbija, Rajana, Ovena i Brajdena. Oni su takođe visoko na listi. Ali nemojmo im to reći. Zezali bi me mesecima. Evo još nekih važnih stvari...

Sloboda

*Kosa (bilo bi dobro da još bude tu kad napunim trideset)
Roditelji*

I na kraju, bubnjevi. (Znam da sam to već naveo ali sve počinje i završava se sa bubnjevima. Napomena sebi – sviranje bubnjeva uz oralni seks sad je na vrhu spiska onoga što treba uraditi. Zašto mi je trebalo tako mnogo vremena da se toga setim?)

Šta je još važno? Maltene me je strah da napišem ovo za slučaj da pismo nekako dospe Rajanu u ruke. Ako ne možemo da budemo iskreni prema sebi sada, u ovom pismu, rekao je gospodin Vulf, onda to nikad nećemo biti. Zato moram da pomenem Lala. To jest Lejni Alison, mlađu sestru mog najboljeg prijatelja Rajana. Ona je jedina devojka s kojom stvarno mogu da razgovaram o životu. Sviđa mi se otkad znam za sebe. Ali osamnaest meseci je mlađa a Rajan bi me prebio ukoliko bih krenuo u tom pravcu. I ne krivim ga. Jer Lejni Alison može da nađe mnogo boljeg momka od mene. Pametna je, pravi genije. Verovatno će jednog dana pronaći lek za rak ili nešto slično tome. I mada je za mene zabranjena i dalje je na listi onoga što mi je važno. U stvari, toliko mi se sviđa da bih je stavio ispred oralnog seksa. To nešto govori, zar ne?

I eto, to bi bilo to. Pored nabrojanog malo toga me zanima ovih dana. Plus, malo mi je ovo dosadilo. Nisam dovoljno pisao ukupno u poslednje dve godine.

Vidimo se kasnije,

Holden

P.S. Ako se dosad nisi našao na naslovnoj strani Rolling Stouna, molim te šutni se u dupe.

P.P.S. Ako Lala i dalje bude sama kad dobiješ ovo, a još ništa nisi preduzeo, džinovska si pičkica.

* * *

„Krajnje je vreme bilo“, Kolbi je odmahnuo glavom. „Hteli smo da počnemo sastanak bez tebe. Znaš da me bukagija pušta s lanca samo jednom mesečno, moram to da iskoristim u punoj meri i da na vreme započnem sa uobičajenim postkonferencijskim alkoholisanjem.“

Odmahnuo sam glavom. Kako se samo folira. *Bukagija... Dupe moje.* On je najsrećniji muškarac koga znam, oženjen je najboljom ženom na svetu. Ali pošto sam zakasnio, nisam ga prozivao, rukovao sam se sa Ovenom i Brajdenom i zauzeo svoje mesto za stolom. Nas četvorica, moja tri najbolja prijatelja i ja, vlasnici smo stambene zgrade. Sastanci uglavnom traju pola sata. Potom prelazimo na celovečernje pijančenje.

„Izvinite što kasnim“, kazao sam. „Opet se pokvario kombi benda.“

Prišla je jedna od konobarica i donela mi pivo a da to nisam morao ni da zatražim.

Namignuo sam joj. „Hvala, lepotice.“ Nagnuo sam se preko stola, podigao flašu da se kucnemo – to je naša verzija otvaranja sastanka.

„Pre no što počnemo“, rekao je Oven. „Da li ste i vi dobili pismo iz drugog razreda srednje?“

Kolbi je klimnuo glavom i nasmejao se. „Moje je stiglo prošle godine pošto sam godinu dana stariji od vas deco. Pisao sam mnogo o kosi i koliko je važno da bong bude čist.“

Nasmejali smo se. „Ne bi trebalo da vam ovo kažem, jer je to otvoreni poziv na beskrajno zavatlavanje“, rekao je Oven. „Ali napisao sam da mi je važno koliko bodova ću imati na maturskom testu. Onda sam pola strane posvetio sisama gospođe Wagner. Zaboravio sam koliko sam se ložio na nju.“

Faca mi se zgužvala. „Gospođa Wagner? Koja nam je predavala matematiku? Pa, ona je imala najmanje pedeset godina.“

Oven je smotao papirnu salvetu u lopticu i gađao me. „Nije imala pedeset godina, idiote. Imala je trideset i sjajno poprse.“

„Izvini“, rekao sam, slegnuvši ramenima. „Verovatno sam bio previše zauzet devojkama naših godina. Znaš, pošto sam mogao da ih smuvam, za razliku od tebe.“

„Da, bravo za tebe.“ Oven je popio pola flaše piva i digao bradu ka meni. „A šta si ti napisao? San ti je bio da imaš kola sa sva četiri točka.“ Gurnuo je laktom Brajdena koji je sedeo pored njega. „Neke stvari nikad se ne menjaju.“

Nije bilo šanse da im kažem kako sam pisao o Rajanovoj mlađoj sestri Lali. Častili bi me ćušcima ili pridikama ili i jednim i drugim. A definitivno im neću reći da sam sinoć malo više popio i da sam je nazvao. *Hvala bogu što se nije javila.* Zašto li sam je uopšte zvao?

„Pisao sam o važnim stvarima u životu, gospodo“, kazao sam. „Očigledno sam bio zreo za svoj uzrast, jer se moji prioriteti nisu promenili.“

Braiden je klimnuo glavom i nacerio se. „Pisao si o drkanju, znači?“

„Ne, tupane. O bubnjevima i oralnom seksu.“

Momci su se nasmejali. „Da, to liči na tebe“, rekao je Oven.

Uperio sam prstom u Brajdena. „A o čemu si ti pisao?“

Nacerio se. „Napisao sam dve rečenice: Važno mi je da radim što manje domaćih zadataka. Prema tome, ovo je kraj mog pisma.“

Odmahnuo sam glavom. „To se moglo i očekivati.“

Naručili smo još jednu turu piva i prešli na posao. Kolbi je rekao da treba zameniti stare klima-uređaje u zgradi novim, energetski efikasnijim. Prema njegovom mišljenju taj trošak podmirićemo uštedom struje. Oven je kazao da se zgrada blizu naše prodala za mnogo više para nego što smo očekivali a ja sam podelio predračune za novi krov koji nam je očajnički bio potreban.

Prešli smo na temu renoviranja stanova i novih cena zakupa kad mi je mobilni zazujao u džepu. Izvadio sam ga a srce mi

je skočilo u grlo. Lalino ime svetlelo je na ekranu. U prvi mah hteo sam da pustim da se poziv preusmeri na govornu poštu, ali onda ću se celo veče pitati da li je sve u redu kod nje. Već je bilo dovoljno loše što sam sinoć morao da se obeznanim od pića da bih prestao da mislim na nju dovoljno dugo da zaspim. Zato sam uz izvinjenje ustao od stola i izašao iz bara.

„Halo?“

„Holdene?“

„Da?“

„Lejni ovde... Lala.“

Pokušao sam da odglumim opuštenost. „Oh, hej, Lalo. Dugo se nismo čuli. Šta ima novo?“

„Videla sam da si me zvao sinoć. Htela sam da vidim je li sve u redu.“

Sranje. „Uh... izvini. Mora da sam slučajno pritisnuo tvoj broj.“ Lagao sam bezočno. „Nisam ni znao da se to desilo.“

„Oh, to je čudno. Jer baš sam htela da te nazovem ovog vikenda.“

„Stvarno?“

„Da, dolazim u grad na jednu noć sledeće nedelje. Imam razgovor u Sitiju u okviru konkursa za finansiranje istraživačkih projekata. Mislila sam da svratim do zgrade koju ste kupili da vas vidim. Svi tu stanujete, zar ne?“

„Da, kad dolaziš?“

„U sredu. Razgovor je zakazan za četvrtak ujutru.“

„Gde ćeš prenoćiti?“

„Još nisam rezervisala sobu u hotelu. Juče popodne javili su mi za razgovor.“

„Prespavaj kod mene.“ Odmahnuo sam glavom. „Hoću reći, možeš da ostaneš kod nas. Imamo stan koji izdajemo na dan. Ispitujemo tržište. Cene su više a zasad je i potražnja dobra.“

„Oh, je li stan slobodan za sledeću sredu uveče?“

Ako nije, postaraću se da bude. Otkazaću rezervacije. „Siguran sam da jeste.“

„U redu. To bi onda bilo sjajno. Moći ću da vas vidim a ne moram u žurbi da tražim hotelsku sobu. Izgubim se na Menhetnu.“

„Dolaziš li kolima ili vozom?“

„Kolima.“

„Poslaću ti porukom adresu parkinga blizu naše zgrade koji nije preskup.“

„Savršeno. Mnogo ti hvala, Holdene. Jedva čekam da vas vidim.“

Nakon što sam prekinuo vezu, zurio sam neko vreme u telefon. Omiljena izreka moje majke bila je: „Ništa se ne dešava slučajno.“ Nisam tome ranije posvećivao pažnju, ali sada sam se nekako nadao da je u pravu...

* * *

Poslednji put bio sam na *Fejsbuku* pre najmanje dve godine. A baš sam se tamo zatekao kad sam se vratio kući iz bara u ponoć i triput pročitao pismo iz srednje škole koje sam napisano sebi. Jednoj rečenici stalno sam se vraćao:

Ako Lala i dalje bude sama kad dobiješ ovo, a još ništa nisi preduzeo, džinovska si pičkica.

Upisao sam *Lejni Elison* u polje za pretragu i namrštio se slici koja se pojavila. Na kojoj su ona i doktor Seronja. Zato sam uzeo još jedno pivo. Mora da je fotografija snimljena kad su se verili, jer ju je naučnik u kardiganu zagrlio oko ramena a ona je ispružila ruku ka fotoaparatu, pokazujući prsten. Zumirao sam na prst i u jednom gutljaju popio pola flaše piva. *To se jedva može nazvati kamenčićem, jebote. Lala zaslužuje pravi dragi kamen.*

Još više sam zamrzio doktora Seronju jer joj nije kupio pošten prsten. „Jevtini drkadžija“, promrmljao sam i potražio ostale slike.

Sledeća je bila sa *Brauna* kad je odbranila doktorat. Mama i tata ponosno stoje pored nje. Uvećao sam sliku i primetio krstić na lančiću oko vrata. Rajanov mali krst, poklon od roditelja za prvu pričest na koju smo otišli zajedno. Stalno ga je nosio. Lala ga je uzela posle njegove smrti, ali nisam znao da ga i dalje nosi. Nisam se iznenadio. Nisu bili poput drugih braće i sestara. Rajan i Lala istinski su se dobro slagali. Čak i kad su bili mlađi, pre dijagnoze. Bio je superzaštitnički nastrojen prema njoj. Zato me je i zamolio jednog od tih poslednjih dana da čuvam njegovu mlađu sestru, da je držim na oku, a ne da ne skidam pogled s nje. Drugar me verovatno sad gleda odozgo i psuje što je špijuniram.

Pritisnuo sam mišem na sledeću fotografiju i razrogačio oči. *Da li je moguće?! Buli je još živ!* Rajan je usvojio debeljuškastog buldoga kad smo bili u srednjoj školi, tako da je sad imao najmanje petnaest godina. Nisam mogao da verujem da se i dalje rita. Na slici Lala kleči ispred okićene jelke, grli jednom rukom Bulija, a sirotom kućetu navukli su božićni džemper. Ako se Rajan nije već iznervirao što mu uhodim mlađu sestru, ova fotografija na kojoj njegov pas nosi *džemper* uradiće posao. Podigao sam pivo ka nebu. „Izvini, druže. Nisam znao.“

Proveo sam narednih petnaest minuta gledajući ostale *Lal*-line slike, mada sam se uglavnom zadržao kod jedne. Lala u bikiniju. Uvek je bila lepa, ali godine koje su prošle otkako sam je krišom gledao u kupaćem kostimu u Rajanovom dvorištu, pretvorile su mršavu devojkicu u ženu s opasnim oblinama. Oblinama koje će me definitivno uvaliti u nevolje ako se previše približim.

Kada sam pritisnuo mišem na poslednju sliku imao sam osećaj kao da mi je neko izbio vazduh iz pluća. Rajan i Lala sede na deblu koje je more izbacilo na plažu. Ja sam snimio tu fotografiju. Rajan je skroz bez kose nakon treće ture terapije. Sećam se kako je trebalo da ostane u bolnici još nekoliko dana, ali nagovorio ih je da ga puste ranije da provede dvadeset drugi

rođendan sa svojim društvom. Oven, Brajden, Kolbi, Rajan, Lala i ja odvezli smo se do Oušn Sitija – tamo smo letovali posle mature, za to mesto vežu nas mnoge lepe uspomene. Proveli smo ceo dan na plaži, napravili logorsku vatru koja je gorela sve do izlaska sunca. Nikad to neću zaboraviti. Bio je to poslednji lep dan pred težak period koji će doći jer je Rajan preminuo naredne noći.

Zatvorio sam laptop. Dobro je što sam video tu fotografiju. To me je nateralo da prestanem da špijuniram Lalu. Ako me je njena slika u bikiniju uzбудila i izbacila iz ravnoteže, poslednja mi je sasula kofu hladne vode na glavu. A upravo to mi je bilo potrebno. Lala Elison je za mene zabranjena, jedina žena na svetu kojoj ne smem da priđem bliže od tri metra. Barem, dok ne dođe sledeće nedelje... i provede noć u stanu koji je igrom slučaja odmah do mog.

* * *

Kuc. Kuc. Kuc.

Hriste bože, dlanovi mi se znoje. Koliko to imam godina? Dvanaest?

Lala je poslala poruku pre par sati i najavila da će stići oko pet, a sat na mikrotalasnoj rerni pokazivao je 5:01. Poslednji put bio sam ovako nervozan kad sam sa bendom svirao pred deset hiljada ljudi. Sad sam morao da obrišem dlanove o farmerke.

„Hej.“ Nasmehio sam se i otvorio vrata. Ali osmeh je uvenuo kad sam shvatio da Lala nije sama. Nešto je stajalo pored nje.

Lala je pogledala sisatu crvenokosu i mahnula rukom s opreznim osmehom. „Išle smo liftom zajedno i izašle na istom spratu. Ispostavilo se da idemo na isto mesto.“

Fiona – devojka koju sam upoznao prošlog vikenda – slegla je ramenima. „Izvini što dolazim bez najave, bila sam u komšiluku i pomislila da bi bilo lepo da vidim jesi li kod kuće. Zaboravila sam nešto kod tebe prošli put.“

„Stvarno?“

Namignula je i pokazala ka unutra. „Mislim da je još uvek na uzglavlju tvog kreveta.“ Fiona je pogledala Lalu, pa mene. „Mogu li da uđem na tren da to uzmem i nestaću ti s očiju.“

Nisam znao šta bih drugo mogao da uradim. Zakoračio sam u stranu i pustio Fionu da uđe. U međuvremenu, Lala je ostala ispred vrata sa koferom. Odmahnuo sam glavom i posegao za ručkom. „Izvini zbog toga. Uđi.“

Pre no što sam stigao da unesem Lalin prtljag i da zatvorim vrata, Fiona je došla iz moje spavaće sobe. Podigla je lisice. „Našla sam ih.“

Zažmurio sam. *Sjajno. Prosto sjajno.*

Poglavlje 2

Lala

Vrata su se zatvorila za crvenokosom. Kada sam ponovo pogledala Holdena, zavládala je tišina. Čulo bi se i da čioda padne.

„Mogu da objasnim...“, konačno je rekao.

Podigla sam ruke i nasmejala sam se. „Sigurna sam da možeš, ali ne želim da čujem detalje.“

Holden je prošao rukom kroz gustu, razbarušenu kosu. „Pošteno.“

Onda je pocrveneo. Izgleda da se postideo. Njegov istorijat sa ženama ni za koga od nas nije tajna, tako da me je njegova reakcija iznenadila.

„E, pa, to je bio lep doček, jebote.“ Podigao je ruke. „Dobro došla kod nas, Lalo.“

„Hvala.“ Pala sam u njegov topao zagrljaj. „Tako se radujem što sam tu.“ Telo je zavibriralo od pritiska njegovih grudi na mojima.

Osetila sam kako mu srce brzo kuca. Hm, to je zanimljivo. Mirisao je lepo posle tuširanja – na sapun i kolonjsku vodu pomešanu sa njegovim prirodnim jedinstvenim, opijajućim

mirisom; sećam se tog mirisa još od onog poslednjeg puta kad smo bili ovako blizu – kad smo plesali na Kolbijevoj svadbi.

Pogledala sam oko sebe. „Tvoj stan izgleda tačno onako kako sam zamišljala, Katalano.“

Izvio je obrvu. „Kako to?“

„Bubnjevi u ćošku. Crni nameštaj...“

„Molim te ne pominji lisice na krevetu.“

Uzdahnula sam. „Da, i to.“

Ponovo je zažmurio, očigledno posramljen i onda sevnuo najlepšim osmehom.

Uvek mi se sviđao Holden. Verovali ili ne nije to bila čisto fizička privlačnost. Kad smo bili klinci, mnogo i često smo pričali. Rajan nije znao za te naše ekskluzivne razgovore. Bila sam pomalo zaljubljena u sve Rajanove prijatelje u različitim periodima, ali ništa od toga nije moglo da se meri s onim što sam osećala prema Holdenu. Ta osećanja nikad nisu nestala. Kad smo već kod toga, od svih prijatelja mog brata, Holden bi poslednji dobio Rajanov blagoslov da bude sa mnom. Holden nije bio materijal za dobrog momka, iako žene – uključujući mene – nisu skidale pogled s njega. U stvari, Rajan me je jednom uhvatio kako zurim u Holdena koji tek što je izašao iz našeg bazena i brisao polugolo telo tog leta kad smo svi još bili tinejdžeri. Brat me je upozorio „da ni ne pomišljam na to“. Rajan je voleo Holdena, ali pomisao da Holden i ja budemo zajedno verovatno bi ga ubila – da već nije pokojni.

„Pa...“, Holden je pljesnuo rukama. „Da odemo do tvog stana.“

„Jedva čekam da ga vidim. Hvala ti još jednom što si mi pozvao da dođem kod vas.“

„Nema na čemu, sve ću da uradim za Rajanovu malu sestru.“

„Hvala, mada nisam više tako mala.“

„Primetio sam.“ Nasmehio se.

Prijatna jeza prošla mi je kičmom kad sam krenula za Holdenom u hodnik i gledala kako otvara vrata susednog apartmana.

Pogledala sam naokolo. Prostor je bio divan.

Dnevna soba sa novim novcijatim kožnim nameštajem krem-bele bolje. Nekoliko ispletenih pokrivki od debele vune bačenih na sofu dali su prostoru utisak udobnosti. Sve je mirisalo na novo. Kuhinja je bila povezana sa dnevnim boravkom, a pult od svetlog granita slagao se sa smeđim tonovima ostatka stana.

„Sjajno ste ovo sredili. Prelepo je.“

„Da, hvala. Kao što sam ti rekao eksperimentišemo sa iznajmljivanjem na dan. Imaš sreće što je na raspolaganju.“

„I ja bih to rekla.“ Otišla sam do kuhinje. „Oh, hvala ti bože. Imate aparat za kafu. Pitala sam se da li ću ujutru imati vremena da kuvam kafu.“

„Ako ti nešto zatreba, ja sam vrata do tebe“, podsetio me je. *Kao da bih to mogla da zaboravim.* „Hvala ti.“

Činjenica da se slučajno desilo da je ovaj stan odmah pored Holdenovog budila je nemir isto koliko je donosila spokoj i utehu.

„Pa, reci me kakva te je to štreberska avantura dovela ovamo.“

Prekrstila sam ruke. „Misliš na razgovor za finansiranje istraživačkog projekta?“

„Malo te zadirkujem. Ali za tvoje dobro moram ti reći da si previše pametna. Mi smo pored tebe uvek izgledali kao veći idioti nego što u stvari jesmo.“ Uzdahnuo je. „Reci mi o čemu se stvarno radi.“

„To je razgovor za finansiranje istraživanja efekata dopamina u kontekstu Alchajmerove bolesti.“

„Zanimljivo.“ Počeo se po bradi. „Dopamin je hormon za seks, zar ne?“

Naravno da mu je to bila prva asocijacija. „To je neurotransmiter koji telo proizvodi. Utiče na to kako doživljavamo zadovoljstvo. Previše ili premalo dopamina može negativno da utiče na nas. Ali, da, stvara se u odgovoru na seksualnu stimulaciju, između ostalog.“

„Čekaj, znači previše dopamina može da bude loše? Šta se tada dešava, mislim kad dođe do preterane stimulacije u proizvodnji dopamina? Čovek poludi?“

„Pa, svako preterivanje ume da naškodi. Ali, ova studija se usredsređuje na nizak nivo dopamina u odnosu na povećan rizik od Alchajmera.“

Klimnuo je glavom. „Ah, dakle više seksa... manje šanse da postanemo zaboravni?“

Nakašljala sam se. „Istraživanja upućuju na to.“

„Onda sam bezbedan. Radiće mi mozak besprekorno. Biću bistar ko planinski potok.“ Holden je namignuo.

Zakolutala sam očima. „Seks ima mnoge prednosti. I nekoliko mana – ako se vodi računa.“

„Ja uvek vodim računa“, rekao je iskrenog izraza lica.

„Dobro.“

„Posebno otkako nam je svima Kolbi bio primer“, dodao je.

Pet godina pre no što je upoznao svoju ženu Bili, Kolbi je dobio ćerku sa devojkom koja je ostala trudna nakon provoda za jednu noć. Sejlør je bila božji dar i lekcija za sve momke: jedna greška, jedna pogrešna odluka može čoveku da promeni život.

Nagnuo je glavu u stranu. „Pričaj mi još o prednostima seksa.“

„Stvarno bi hteo da pričamo o tome?“

„Uglavnom uživam gledajući te kako crveniš.“

Pipnula sam obraz. „Pocrvenela sam?“

„Malo. Ali stvarno me to zanima. Nikad nisam razmišljao o hormonima i tim sranjima i kako dugoročno utiču na nas. Drago mi je što je seks dobar za zdravlje.“

„Povećanje oksitocina i dopamina tokom orgazma potiskuje kortizol, hormon stresa.“

Klimnuo je glavom. „Zato su ljudi posle tako opušteni.“

„Tako je.“

„Ali nisam znao da ti hormoni, kako da kažem, čuvaju mozak.“

„Skoro svaka naša odluka – šta stavljamo u telo, hranom ili na drugi način – ima uticaj na zdravlje.“ Nasmešila sam se. „Znaš li šta još povećava nivo dopamina?“

„Šta?“

„Muzika.“

„Ah, lepo. Još jedan plus za mene.“

„Uživanje koje ti se javlja u dobroj svirci? Dobrim delom to je dopamin.“

„Ali kao što si rekla i previše dopamina može da bude loše.“

„Ima neželjenih efekata previsokih nivoa dopamina kao što su uznemirenost, nesanica, previše seksualne želje i nagona.“

„Dakle, imaću savršeno pamćenje a kroz život ću ići kao napaljeni džukac s povremenim nesanicama.“ Klimnuo je glavom. „Pa, da, to bi mogao da bude tačan opis.“

Nasmejala sam se.

„Hvala na edukaciji, Lalo. Tako si pametna.“ Holden se nasmešio. „Drago mi je što si došla. Prošla je čitava večnost.“

Smem li to da pomenem? „Poslednji put smo se videli na Kolbijevoj svadbi.“

„Da.“ Sporo je klimnuo glavom. „Pre godinu dana. Predugo je to.“

Pogled su nam se sreli. I odmah sam se setila kako smo plesali na venčanju. Voren je nestao u toaletu. Digla sam pogled i odjednom je Holden stajao tu preda mnom. Sećam se da sam se u sebi pomolila da se Voren ne vrati da me zatekne kako igram sa Holdenom. Nisam želela da pomisli da se dešava nešto neprikladno. Ali možda me je, u stvari, grizla savest jer su mi se po glavu motale neprikladne misli. I baš kao što sam priželjkivala i kao da je naručeno, pesma se završila, Holden je otišao sa plesnog podijuma pre no što se Voren pojavio. Moj verenik nije imao pojma da sam plesala s momkom u kojeg sam kao klinka bila zaljubljena.

Kao da se to nije ni desilo – osim činjenice da sam nastavila da razmišljam o tome cele noći. Krišom sam gledala Holdena i osećala krivicu jer bilo je nečeg posebnog u tom plesu mada nisam umela tačno da odredim o čemu se radi. Da li sam pomislila da se sviđam Holdenu? Ne. Ali njegovo pojavljivanje

baš kad je Voren nestao nije izgledalo kao slučajnost. Možda je na Holdena uticala atmosfera venčanja. Svadbe su ozbiljan izazov. Nateraju te da shvatiš da život prolazi. I zapitala sam se da li mu je pesma probudila uspomene na Rajana. A pošto sam ja najbliža Rajanu, možda se zato uhvatio se za mene u tom trenutku.

„Bilo kako bilo...“, Holden me je prekinuo u razmišljanju. „Znam da mnogi jedva čekaju da te vide. Kolbi i Bili spremaju večeru. Tražili su da te dovedem kod njih čim se smestiš. U stvari, mislim da već kasnimo.“

Protrljala sam stomak. „Oh, sjajno. Umirem od gladi. Daj mi samo sekund.“

Otišla sam nakratko do toaleta. Holden me je sačekao u dnevnoj sobi i potom smo krenuli do Kolbijevog stana.

Kolbijeva ćerka Sejlora otvorila nam je vrata i počela da skače od radosti. „Lalo!“

„Zdravo, medena! Tako mi je drago što me se sećaš.“ Nagnula sam se da je zagrlim. „Oh, koliko si samo porasla.“

Videle smo se svega nekoliko puta, ali lepo smo se družile na venčanju. Sejlora mama nikad nije bila deo detetovog života. Nakon što se udala za Kolbija, Bili je preuzela ulogu Sejlora majke. Izgleda da je to sjajno funkcionisalo.

Sejlora je pružila ruku i dodirnula mi kosu. „Kosa ti je tako kovrdžava!“

Razbarušila sam plavu grivu. „Znam! Totalni je haos.“

„Ludo. Mnogo mi se sviđa“, rekao je Holden iza mene.

„Hvala.“ Malo sam pocrvenela.

Bili je prišla da me zagrli. „Gde ste dosad? Pomislili smo da nećete ni doći.“

Bili je super fina cura. Jedva sam čekala da je bolje upoznam. Vlasnica je salona za tetovažu u prizemlju zgrade. Tamo su se ona i Kolbi i upoznali.

„Izvinite!“, rekla sam. „Uletela sam u saobraćajnu gužvu. A posle me je Holden odveo da mi pokaže stan.“

„Vezao sam je. Nisam joj dao da mrdne od mene. Ja sam kriv.“

Molim? Čekaj malo! Slika koju su prizvale te reči bila je veoma živopisna. Nakašljala sam se. „Stan je veoma lep. Ne mogu dovoljno da vam zahvalim što ste me pozvali u goste.“

I dalje u poslovnom odelu, Oven je prišao da me zagrli. „Kakve goste? Ovo je i Rajanova zgrada. Uvek će biti mesta za tebe. Čak i ako budemo morali da izbacimo Holdena da ti oslobodimo stan.“

„Dobrovoljno se javljam da ga lično šutnem“, Brajden je rekao, šireći ruke da me zagrlj sledeći.

Stvarno mi je nedostajalo društvo ovih momaka. Mnogo su me podsećali na mog brata. Ovde sam mogla da osetim i Rajanovo prisustvo.

Kolbi se poslednji pojavio. Bio je pre toga u kuhinji. Došao je sa poslužavnikom koji je stavio na trpezarijski sto.

„Hej, Lalo!“ Obrisao je ruke i zagrljio me.

Ubrzo nakon toga, seli smo da večeramo. Na meniju su bili pasta, ćufte, salata i hleb s belim lukom. Sejlora je ponosno izjavila da je aranžirala salatu sama, bez ičije pomoći.

Tokom večere Kolbi me je propitivao.

„Pa, Lalo...“, rekao je. „Pošto Rajan nije tu, nadam se da ćeš razumeti da moramo preuzeti ulogu starijeg brata. Nažalost, dobila si četvoricu po ceni jednog.“

„Četvoro braće? To je nekako... mnogo.“ Zakikotala sam se.

„Ja imam četvoricu ujaka!“, zapevušila je Sejlora. „Trojicu ovde i jednog na nebu.“

Nasmešila sam se. „To je istina.“

„Imam nekoliko pitanja“, nastavio je Kolbi. „Ništa ne znamo o Vorenu. Čini se da je dobar momak. Upoznao sam ga na venčanju, ali u stvari ništa ne znamo o njemu. Reci nam, zašto si izabrala njega, zašto je Voren onaj pravi?“

„Oh, pusti je na miru.“ Bili ga je pljesnula po ruci. „Ne mora tebi niti ikom drugom da se pravda i da objašnjava šta oseća.“

Ne može se uvek izraziti šta to budi ljubav. Kad znaš, prosto znaš.“ Nasmešila mi se.

„Izvini.“ Kolbi je slegnuo ramenima. „Mislim da je to bilo sasvim legitimno pitanje.“

Pogledala sam Holdena, koji je zurio u mene. On je, izgleda, kao i svi drugi, čekao odgovor.

Obrisala sam usta, pogledala Bili. „U pravu je. I Rajan bi me to pitao. Tražio bi da bolje upozna Vorena, da porazgovara s njim.“

Braiden je prekrstio ruke na grudima. „U redu, zašto da mu damo tvoju ruku?“

„Pa...“ Zastala sam. „On je superpаметan. Zabavan. Duhovit. Stvarno mu je stalo do mene. Pored njega se osećam bezbedno. Iskren je, što je za mene veoma važno...“ Pogledala sam okupljene za stolom.

„I to je sve?“ Kolbi se nasmejao.

Bili ga je ponovo pljesnula po ruci. „Šta bi još hteo?“

„Pronašao je lek za rak?“, upitao je Oven.

„Nije ga još pronasao, ali bavi se tom vrstom istraživanja.“

Holden se igrao pastom. „Ne bih da ispadnem glup, ali šta to, u stvari, znači? Šta konkretno radi? Mislim ode na posao... i šta onda?“

Ispravila sam se u stolici. „Pa, stavi ćelije raka pod mikroskop i gleda kako se ponašaju u interakciji sa određenim organizmom. Tako bi izgledao tipičan Vorenov radni dan. Potrebno je mnogo sati rada, pokušaja i grešaka, da se napravi mali korak u otkrivanju onog što je delotvorno u zaustavljanju ili usporavanju rasta ćelija i u tom smislu umanjivanju aspekata bolesti.“

„Veoma uzvišen poziv“, rekla je Bili.

„Da on je uzvišeni štreber“, dodao je Holden.

Podigla sam obrvu. „Pa, izgleda da smo savršeni par, pošto si nekada i za mene govorio da sam štreberka.“

„Da, ali za tebe sam to govorio od milošte i s ljubavlju.“ Holden je namignuo.